Mizah

Torba doldu!
Olan oldu

ANLAYANA

Validen şikâyet

Elbette farkındasınız sevgili okuyucularım... Artık sayı geçmiyor ki içinde İstanbul Valisinden bahsetmiyelim. Zorla değil ya... Adam kendisinden bahsettiriyor işte. Haline bakan, sittin sene kimsenin gözüne batmaz sanır amma, sevimli Gökayımız maşallah herkesin gözüne batıyor. Emin olun, şu seçim patırdıları arasında bile çarşı pazara baskın vermekten geri durmuyor. Şimdi de kabzımallık edecekmiş.

Kaabızulervâh valiler görmüş olan İstanbul gibi bir şehrin kabzımal Vali görmesi demokrasimizin inanılmaz gelişmelerindendir. Bu kadar demokrat validen de illâllah! Hayır, yanlış anlaşılmasın! İllâllah çeken biz değiliz. Bakkal, kasap, şoför gibi esnaf ve cemiyetleri... Hattâ, geçende Bakkallar Cemiyetinin yıllık toplantısı vesilesile, pazar yerlerinin çoğalması yüzünden bakkallığın tarihe karışacağından, birçok bakkal dükkânının top atıp kapanmak üzere olduğundan hem alenen, hem de hoparlörle şikâyetler yükselmişti! Bizim gibi, sevimli Valimize de o şikâyetler Dede Efendinin bestelerinden veya Chopin'in polonezlerinden daha tatlı gelmiştir.

Şikâyetin muvaffakiyet ölçüsü olduğu devirlere de yetişecekmişiz meğer!

İç turizm kalkınıyor !

Başbakanlığa bağlı Basın - Yayın ve Turizm Umum Müdürlüğünün İç Turizm Müdürü herhalde ömrünün en bahtiyar, vazifesinin en mes'ut günlerini yaşamakta olsa gerektir. Çünkü iç turizm, adamakıllı kalkınıyor.

Hep seferber olduk. Şimdiye kadar adını duymadığımız yurt köşelerinden ajans haberleri, seçim kavgaları, propaganda nutukları yükseliyor. Balta girmemiş ormanlar insan sesi duyuyor, ayak basılmamış bozkırlar Beykoz köselesinin izlerile mühürleniyor.

Ben iç turizm müdürü olsam, hemen bir kanun projesi hazırlanması için üst makama müracaat ederdim. Askerlik gibi, adaylık da mecburî bir hizmet olmalı, her vatandaş, ömrünün bir devrinde, aday sıfatile yurdu karış karış gezmesini öğrenmeli. Baksanıza, ne hanım hanımcık bay doçentler toz toprak içinde köy köy dolaşıyorlar... Ne çelebi mizaçlı köşe kadıları paçaları sıvayıp çaylardan aşıyorlar. Çay diye Rize çayından gayrisini görmemiş olanların Gediz ırmağı karşısında duydukları hayret bizim bu iç turizm faaliyeti karşısındaki hayretimizden farklı olmasa gerek!

Ha gayret dayılar! İş başa düştü. Hiçbir şey kazanmasak, yurdu tanımış oluruz...

SİVRİSİNEK

RAMİZ

SEÇİM

ALBÜMÜ

çıktı

SEÇİMLERE AİT YÜZDEN FAZLA HARİKULÂDE KARİKATÜR, SEÇİM MEVZUUNDA AKLA GELMİYEN BİR ALAY MEVZU, PARTİLERİN MİLLET KARŞISINDAKİ DURUMLARI, İŞLERİN İÇYÜZÜ HAKKINDA SEÇMENLERİ AYDINLATACAK HİCİVLER, ÜÇ RENKLİ NEFİS BİR KAPAK. GAYET AZ SAYIDA BASILDIĞI İÇİN ACELE EDİNİZ!

FİATI 50 KURUŞTUR

Cilt 8, Sayı: 201 FİYATI 25 KURUŞ 10 Mayıs 1950

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Sıra Tersinde

PAZAR günü kim kazanacak? Bu aday bolluğunda, parti çokluğunda işlerin şey olmaması, karışmaması imkânsız gibi... Reyler dağılacak, sürprizler hasıl olacak. Milletin nabzını yoklıyanlara göre netice, Nasrettin Hocanın dediğine dönerse «bazı partiler» (!) yandı demektir.

Bu münasebetle size Hoca merhumun hiç duymadığınız bir fıkrasını anlatayım. Hoş Burhan Felek Nasrettin Hocanın, Ulunay da Bektaşi fıkralarının dibine darı ekeli duyulmadık lâf kalmadı amma, bu sefer, fıkrayı kendim uydurduğum için gerine gerine hiç bilmediğiniz bir şey diyorum.

Bir gün Akşehire giden bir yolcu, o taraftan gelen Nasrettin Hocaya rastlamış.

— Nereye Hocam? diye sormuş.

— Akşehire gidiyorum, oğlum...

— Aman Hocam, sen ters gidiyorsun, geri dön!

Diyen hemşerisine Hoca:

— Hep o yoldan gide gide bıktım, bir de tersinden gideyim, bakayım nasıl olacak! cevabını vermiş.

Seçmenlerimiz de her seçimde ayni partiye oy vermekten, işleri hep ayni zevata havale etmekten bıkarak bir de tersini seçmiye kalkarlarsa kazanç peşinde koşanlar yandılar demektir!

MİZAHÇI

NOT:

Seçim Kanununun hususî maddesine uymak zorile bu sayımızı iki gün evvel neşrediyoruz.

Millî Piyango çekilirken:

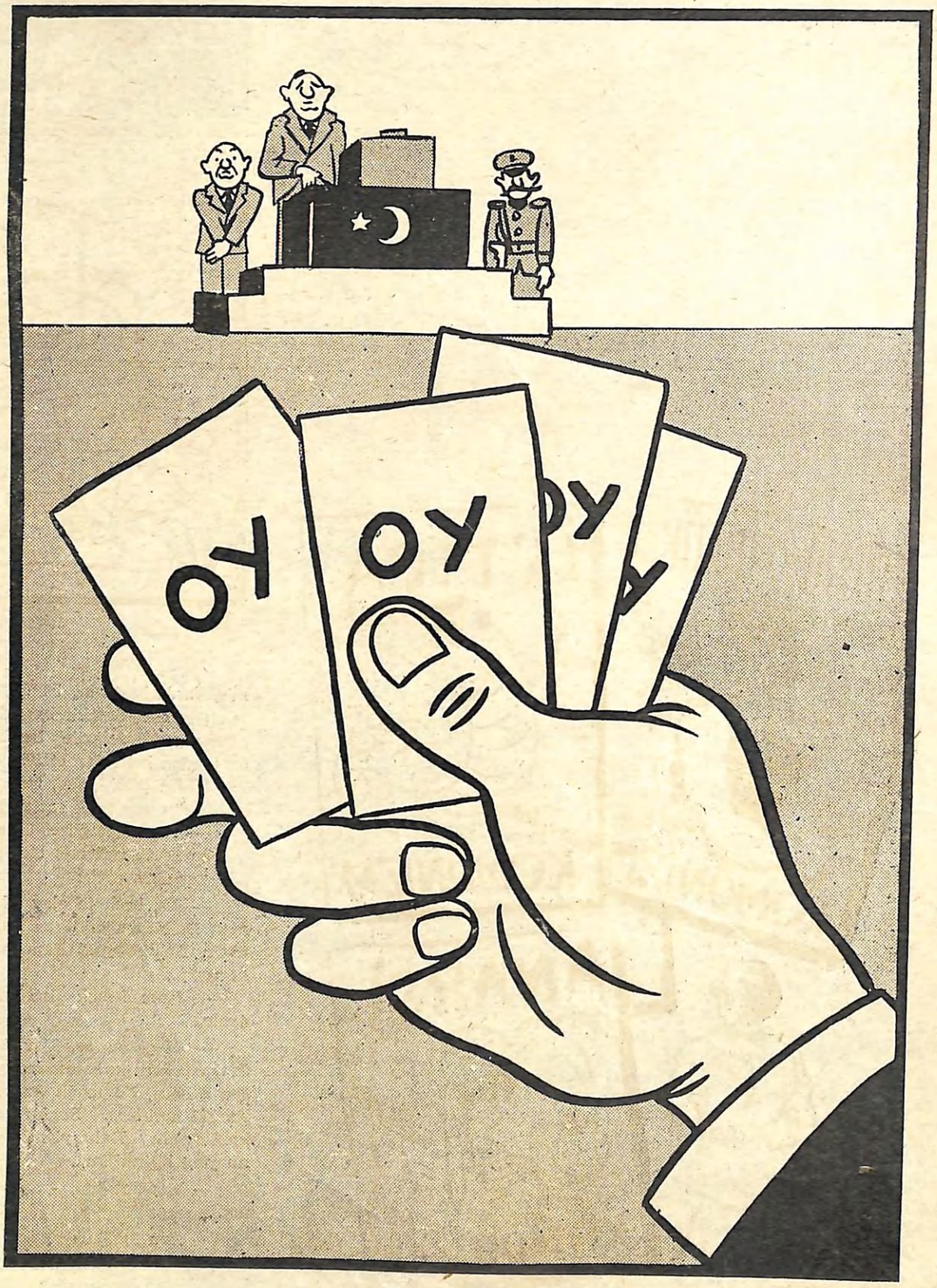

— Alan kazanıyor! Alan kazanıyor!

SEÇİM

— Aman, patlıcansız tarafından bir su!

Hikâyesini bilirsiniz ya? İşte o hale geldik. Hiç başka lâf yok! Bir bardak su isteseniz, bardağın üzerinde: «İç, fakat unutma, oyunu filânce partiye ver!» cümlesini bulacağınızdan korkar oldunuz...

Heyhat ki, insanın korktuğu başına geliyor. İsteseniz de, istemeseniz de size seçim günü olup biten sahneleri anlatacağım. Matbaada:

— Yürüyün sandık başına! dediler.

Gözlerim gayriihtiyari köşklüyü aradı. Bazı küfürlü seçim nutukları her nedense bana tulumbacıları hatırlatmıştı. Sonradan aklım başıma geldi ki adı geçen sandık, mahut sandık değildir! Dolaşmıya başladık.

★

İstanbulun Kervangeçmez semtinde Kuşuçmaz bucağının seçim sandığındayız. Her taraf bayraklarla donanmış. Ortalıkta bir şenlik, bir neş'edir gidiyor. Günlerdenberi ağzına içki koymamış olması lâzım gelen ihvanlar buram buram rakı kokarak yengeçvari afili afili dolaşıyorlar. İş, güç mayna... Davul zurna, lâtife, şaka gırla... Arada bir seçmen elinde sıkı sıkıya tuttuğu oy pusulasile sandık başına doğruluyor. Parti temsilcileri Ağa Hanın çalınan elmaslarını muhafaza edercesine muhterem seçmeni kuşatıveriyorlar. neye uğradığını şaşıran, ömründe böyle itibar görmiye alışmamış çok sayın hemşeri evvelâ bir alıklaşıyor. Sonra mahcup bir tebessümle duralıyor.

— Şöyle buyur ağa...

— Bu yandaki sandalyaya geçmez misiniz vatandaş?

— Rica ederim, oyunuzu serbestçe kullanın. Görüyorsunuz size hiçbir baskı yapılmıyor! Vatandaş, mahcubiyetle oy pusulasını sandığa atıyor. Sanki sihirli bir değnek o anda bütün yüzleri değiştirmiştir. Deminki nazik, ihtimamlı temsilciler artık seçmenin karşısında değildirler. Onlar, sökün eden bir yeni seçmeni ihtimamla karşılamıya koşarlarken beriki, suyu sıkılmış portakal kabuğu gibi posa halinde kala kalıyor...

★

Kırkını aşmış, allı güllü giyinmiş, varda kosta bir bâyân, uzaktan göründü. Sandık başındakiler dirsek yoklamalarile birbirlerini durumdan haberdar ettiler.

Kadın geldi, geldi, tam karşımızda durunca ilgili zat sordu:

— Vesikanızı görebilir miyiz?

Bıyıkları terlemiş olan kadın gür kaşlarını çattı:

— Ka, benimle alay edoorsunuz? Bu lâfınız salt bana hakaretliktir. Ne vesikası? Ben namuzlu karıyım...

— Kart demek istedim Madame....

— Mega Asvas, yeryüzünde nezaketlikten iz kalmamıştır. Ah Pariz ah.. Ne nazik insanlardır Parizli herifler... Benim gibisine kart denilir? Daha yirmi dokuzunu yeni bitirmişim...

— Madamcığım, yanlış anlama...

— Ben yağnış ağnamadım. Sen ağnattıramadınısa ne dei kabahati bana buloorsun?

Araya girdiler. Surpik Dudu seçmen kartını gösterdi. Bir taraftan söyleniyordu:

— Bunda demokrasi var doorlar.. Haniya? Baskı yok doorlar... Daha nasıl olacak? Bir sandık başına çors kişi üşüşmüş, benim gibi centilmen bir karıya ahiret sivali soorlarısa bu baskı değildir? Adamı sıkıştıroorsunuz!

Külhaninin biri atıldı:

— Hadi madam, uzatma!

— Sen uzatoorsun...

— Benim bir şey uzattığımı yok madamcığım! Sıkıştırıyorsunuz dedin de... O kadar övünmediyecektim...

★

Derken ufarak bir adam göründü. Kılık kıyafetine bakılırsa esnaftan biri.. Yürüyüşü çabuk, sakalları uzun, gözleri şıldır şıldır... Tanıyacak gibiyim amma, bir türlü kim olduğunu çıkaramıyorum. Yüksek sesle bağırıp çağırıyor. Partiler aleyhinde (hangisi olursa olsun) atıp tutuyor.

Polis jandarmaya, jandarma polise bakıştılar. Emir almış gibi yerlerinden fırladılar. Yalpalıyan küçük adamın birer koluna yapıştılar. Polis, görülmemiş bir nezaketle:

— Aziz yurttaş! dedi, içki ya-

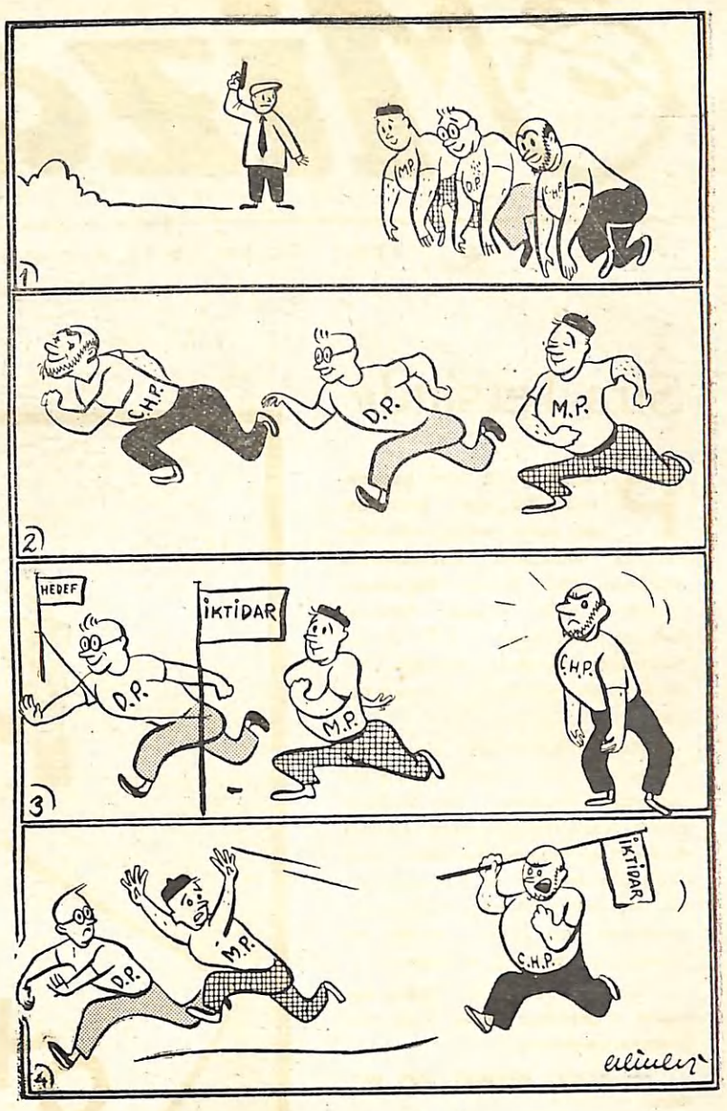

Netice!

Acaba hangi kozu oynasam!

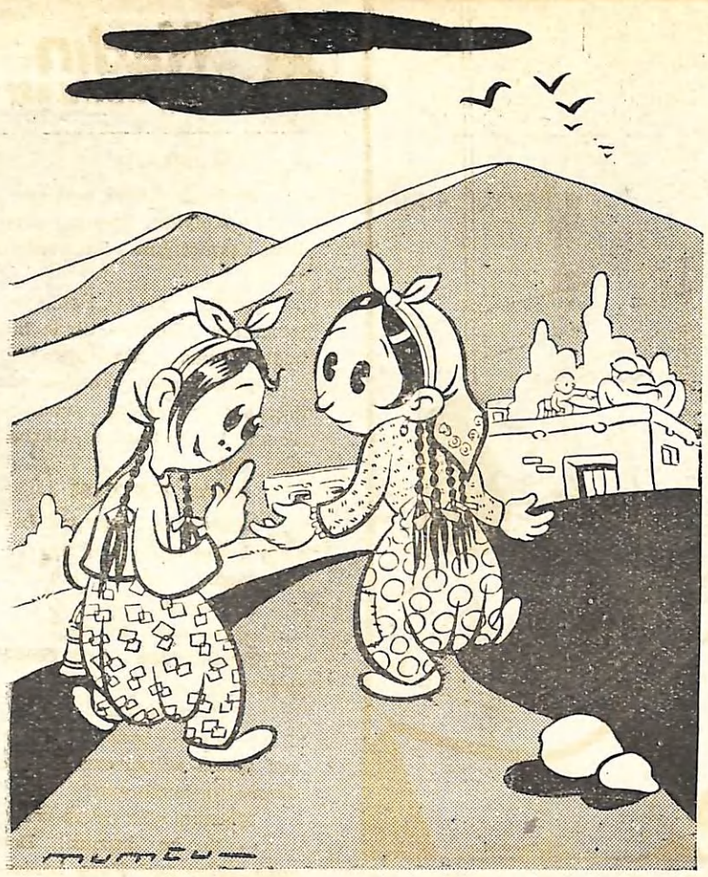

— Senin buban partici mi?
— Hayır, benimki kendi çalışıyor!

sağına rağmen ağzınız kokuyor! Vatandaşın seçim emniyetini bozacak şekilde idarei kelâm ediyorsunuz. Buyurun dışarı!

Tabiî bu «buyurun dışarı» söz gelişi söylenmişti. Polisle jandarma adamı uçtu uçtu yaparak köşeye kadar götürdüler. Peşlerinden gittim. Köşeyi sapar sapmaz kemali hürmetle yere bıraktıkları meçhul vatandaş:

— Aferin evlâtlar! dedi. İyi çalışıyorsunuz!

Memur hiç şaşalamadan:

— Daha bir görüşte sizi tanıdım Vali Bey! mukabelesinde bulundu.

★

Şimdi bir başka sandık başındayız. Sıra sıra sandalyalar dizilmiş. Düğüne gider gibi süslenmiş, emaslı, pırlantalar içinde yüzen genç, yaşlı bir alay kadın, oturmuşlar, çene çalıyorlar:

— Şekerim, zorla değil ya, o kart züppeden tarafa olamam...

— Lâkin benimki ne güzel konuşuyordu, değil mi?

— Ekstraordiner! Bayıldım doğrusu...

— Sen kimlere verdin reyini nonoşum?

— Kulağına söylerim. Malûm ya, seçim günü propaganda yasakmış... Amma cidden elegan adam, hele bıyıkları...

Birden üçü başlarını ayni tarafa çevirdiler. Ağzı kulaklarında, gençce, heyecandan rengi uçmuş bir adam onlara yaklaşıyordu.

— Vay, dedi, hepiniz buradasınız ha?

En güzel ve en genç olanı zalim bir şaka yaptı:

— Tabiî buradayız! dedi, sizin gibi bir adayı kara gününde yalnız bırakacak değildik ya...

— MUHABİR —

BETARZI KUDEMÂ

ŞARKI

Bir cefâ bahşedelim parti-i dil-nâşâdâ
Gidelim Hilmi Uran gel, yürü sandık başına...
İşte bak partililer iskelede âmâde;
Gidelim Hilmi Uran gel, yürü sandık başına...

★

Gülelim, oynıyalım, oy alalım dünyâdan
Buzlu şerbetler içip servet-i nev-peydâdan
Halk'a va'deyliyelim bol keseden, kübrâdan
Gidelim Hilmiciğim gel, yürü sandık başına!

★

Bir sen-ü bir ben-ü bir Derviş-i pâkize-edâ
İznin olursa eğer bir de Bayarla Bayura
Gayri ihvânı bugünlük edip ey şûh feda
Gidelim Hilmi Uran gel, yürü sandık başına!

DERVİŞ

— Hıdırellezde ne yaptın, kuzu çevirdin mi?
— Hayır, nasıl kuzu çevrildiğini görmek için eski mecmuaların sayfalarını çevirdim!

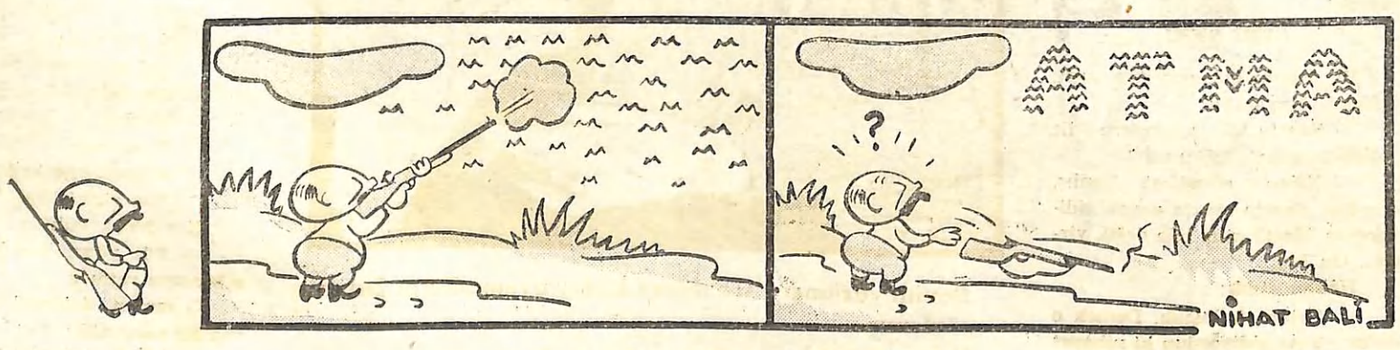

Küçük Valinin maceraları!

Karma Liste

İstanbul için mecmumızca tertiplenen aday listesi aşağıdadır:

İsmail Dümbüllü (Sahne yıldızı)
Şemsettin Yeşil (Vâiz, şekerci, muharrir)
Asaf Konsolitçi (Muharrir besbelli)
Nimet Abla
Zati Sungur (Profesör, müstakil)
Nezihe Muhittin (Muharrir)
Muammer Karaca (Malûm)
Nazmi Acar (Malûm)
Mehmet Çoban (Beynelmilel sporcu)
Hafız Cemal Lokmanhekim
Celâl Sakallı
Safiye Tokay
Orhan Veli (Asrî şair)
Kara Fatma (İstiklâl mücahidininden)
Ömer Uzun (Piyango bayii)
Ferih Kısa (Bağımsız, aktör)
Halide Pişkin (Meşhur)
Yorgo Bacanoz (Çağanoz vezninde sazende)
Mişon Vantura
Toto

✱

BASİT!

Mustafa Şekip Tunç hayatın felsefesini yapmakta ustadır. Geçen gün:

— Zengin olmanın iki şartı vardır, diyordu.

Tabii, herkes merakla sordu:

— Nedir?

Mustafa Şekip söyledi:

— Biri çok kazanmaktır. Diğeri az harcamak.

MASAL

Meliha Avni kadınları müdafaa etmesini pek sever. Geçen gün Âdem - Havva efsanesinin yeni bir tefsirini yaparken şöyle diyordu:

— Allah, Âdemi yarattıktan sonra düşünmüş, ilk tecrübeden sonra daha mükemmelini yapabileceğine hükmederek Havvayı yaratmış.

Hayri Ömer atıldı ve tefsiri tamamladı:

— Evet. Sonra bakmış ki bu seferki ilkinden daha kötü oldu, bundan kötüsü olmaz, diye artık başka cins insan yaratmaktan vazgeçmiş!

GERİ GERİ

Bir adamı çiğnemekten suçlu şoföre hâkim sordu:

— Saatte 60 kilometre ile gidiyormuşsun. Doğru mu?

— Yalan, efendim! Yanlış, efendim. Saatte otuzla ancak gidiyordum. Hattâ otuz bile değil, yirmi... On beş...

Hâkim atıldı:

— Yeter! Anlaşıldı. Demek o kadar yavaş gidiyordun ki nihayet geri geri gitmiye başladın ve o adama çarptın.

— Affedersiniz, sizin için su içinde yirmi beş yaşında var demişlerdi, görmeğe geldim!

— Benim yüzümden sabahlara kadar uyumadığını babama söylemiş...
— O ne yapmış?
— Fabrikasında gece bekçiliği teklif etmiş!

Kadın Fıkraları

TILSIM

Neclâ ile Leylâ arasında:

— Kolyemi gördün mü? Dün tanıştığım bir adam verdi.

— Yok canım! Peki, yabancı bir erkekten böyle bir hediyeyi nasıl kabul ettin?

— Böyle bir kolyeyi aldıktan sonra arada yabancılık mı kalır, kardeş! Derhal dost olduk

MAL KAYGISI

Salamonun oğluyla Mişonun oğlu ağlaya ağlaya gidiyorlardı.

Biri sordu:

— Ne oldu, ne var?

Çocuklardan biri cevap verdi:

— Para yuttum!

— Peki, sana ne oldu, sen neden ağlıyorsun? Arkadaşına mı acıyorsun?

Mişonun oğlu cevap verdi:

— Yo, be kuzum! Ben nasin ağlamam! Para benimdi!

DELİL

Doktor hastabakıcıya sordu:

— Hastamız nasıl?

— Gayet normal. Tamamile iyileşti diyebilirim.

— Yok canım! Nereden hükmettin?

— Bugün kocası geldi. Kadın onunla hızlı hızlı konuştu, sert bir lisanla haşladı. En sonunda da kaldırıp bardağı suratına attı...

Doktor fazla tafsilât almıya lüzum görmedi:

— Anlaşıldı. Tamamile normal hale avdet etmiş...

ACI HABER

Zengin hala, gazetede okuduğu bir yazı üzerine sevinmişti:

— Galiba âlimler artık insanları ilâniihaye yaşatmanın yolunu buluyorlar...

Haylâz yeğeni bir endişe aldı:

— Yok canım! Sahi mi? Peki, o zaman veraset kanunları, miras falan ne olacak?

SABUN

Züğürt delikanlı sevdiği kıza ilânı aşk etti:

— Sizi seviyorum ve desti izdivacınızı talep ediyorum.

— Mesleğiniz nedir?

— Memurum.

— Maaşınız ne kadar?

— Yüz yirmi lira.

Kız dudak büktü:

— Yüz yirmi lira benim sabunuma yetmez...

O zaman delikanlı mahcup bir tavır aldı:

— Affedersiniz, bu kadar kirli olduğunuzu bilmiyordum!

— Benimle evlenirsen senin için neler yapacağım, bir bilsen!.
— Rica ederim yeter, ben seçmen değilim!

Kız — Nişanlı olduğumuz yürüyüşünden belli, eskiden hep peşimden koşardın. Şimdi yanımda gidiyorsun!

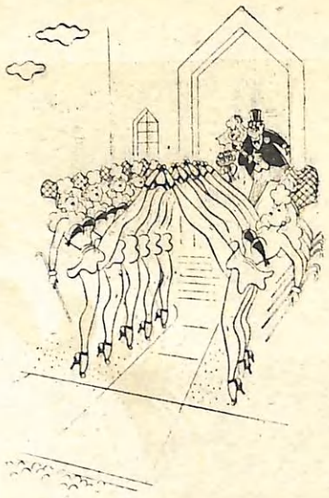

Bale şefinin düğün merasimi!

— Üzülme şekerim, baban ölür ölmez zengin olacağım!

— Ayol neredesin? Anahtarı versene...

Tek Keramet

Değil

Gözümüz bürc beden sîne vü gerdende değil
Çeşm-i pür fende değil zülf-i mülevvende değil

Milletin rûhuna olmaktayız ancak nigerân
Gönlümüz halk iledir sende değil bende değil

Ahz u i'tâmızı toptan yaparız âlemde
Gam alıp neş'e veriş bizde perâkende değil

Mâiliz şive-i takdîrine hem-şehrilerin
Va'd-i vusletle gelen yâr-ı şeker-hande değil

Kömür olsun demir olsun nice ma'den gezdik
Gözümüz bürc ü beden sîne vü gerdende değil

Bakarım külbe-nişînâna derunûm yanarak
Derim erbâb-ı mesâî neye gülşende değil

Bakıp erkân-ı zaman der ki safâ kasrından
Hamd ü şükr eylesin Allaha ki mahzende değil

Devletin hâlini gör memleketin hâline bak
Biri rahşân-ı safâ digeri tâbende değil

Derd-i milliyi Ozan kimlere iblâğ etsek
Bilemem kimlere ammâ hele Başkende değil.

AKILLI OZAN

— Birinci yolcu musunuz?
— Eve gidelim, görürsün!

— Evlenme teklifinize cevap bekliyorsanız, fikrimi söylüyorum!

FIRSAT

— Karım gideli hiç uyuyamıyorum.
— Kederinden mi?
— Ne münasebet! Her dakikamı iki defa yaşamıya bakıyorum.

—o—

SÜRPRİZ

— Gelecek hafta bugün kocamın yaş günüdür.
— Tabii ona bir sürpriz yapacaksın.
— Tabii. Hakikî yaşımı söyliyeceğim.

— Son yolcu siz misiniz?
— Ben ne bileyim? Beye sorun!

— Öf, kadına bak!

— Yanlış anlama kocacığım, Bay ruj satıcısı da, prova yapıyorduk!

KININLI
GRİPİN
NECİP AKAR
BAŞ. DİŞ. NEZLE. ADALE. SİNİR
ROMATİZMA ve bütün ağrılara karşı
GÜNDE 3 KAŞE ALINABİLİR.

Kısmet

Yazan:
Vir Gül

HERŞEY aklıma gelirdi de bizim Damdandüştü Tevfik'in evleneceği aklıma gelmezdi. Geçen gün gazetede de «Gülizar Tüydenhafif'le Tevfik Damdandüştü evlendiler. Suadiye, 5 Mayıs 1950» diye bir ilân görünce içimden, «Allah Allah!» dedim ve hemen Tevfik'in yazıhanesine telefon ettim.

— «Ya...» dedi. «Öyle oldu. Bilirsin, ben hep damdan düşercesine iş yapıp ahaliyi şaşırtmasını severim. Amma, benim yerimde sen de olsan evlenirdin... Kısmet ayağıma geldiydi çünkü, birader...»

— «Anlat» dedim. Nasıl oldu bu iş?

— «Telefonda olmaz» dedi. «Bir gün gel de uzun uzun konuşalım.»

Bir gün gittim, uzun uzun anlattı.

* * *

«Evlenmek hiç aklımda yoktu ve evlenenlere «neden evleniyorlar?» diye şaşardım. Fakat bir tesadüf bana, neden evlendiklerini anlattı ve darısını benim başıma ekti.

Kimsenin girdisine, çıktısına karışmak âdetim değildir. Fakat yanımda konuşulanlara kulak misafiri olmak hoşuma gider. Bir gün Yeşilköye bir ahbaba gitmiş, dönüyordum. Karşılıklı dört kişilik kanapelerden pencere kenarındakilerden birine ben oturmuştum. Bakırköyünden de iki kişi bindi. Biri karşıma, biri de onun yanına oturdu.

İyi giyinmiş, kibar birer delikanlıydılar. Oturup yerleşir yerleşmez biri: «E, anlat bakalım şu bizim meseleyi» dedi. Öteki başladı anlatmıya:

— «Senden onlara sık sık bahsettim. Ahlâkını, meziyetlerini saydım döktüm. Kızın anası taraftardı. Yalnız, babası aksilik ediyordu. Arkadaşlarından birinin oğlu varmış, kızını illâ da ona verecekmiş. Nihayet, babasının da ağzından girdim, burnundan çıktım. Razı ettim. Bu pazara seni bekliyorlar.»

Güvey adayı olduğu anlaşılan delikanlının ağzı kulaklarına varıyordu. Sonra, yüzü müteessir bir eda aldı:

— «Yazık ki sen bulunamıyacaksın» dedi. «Beraber gitseydik ne iyi olurdu! Durdun durdun da birader, tam Amerikaya gidecek sırayı buldun!»

Kılavuz olduğu anlaşılan delikanlı: «Ne yaparsın, azizim» dedi. «Tesadüf. Fakat, ehemmiyeti yok. Ben vazifemi yaptım. Seni onlara gıyabında kâfi derecede tanıttım. Memleketimizin en değerli dokuma mühendislerindendir, dedim. Berlinden diplomalıdır, Amerikada çalışmıştır, şimdi de 600 lira maaş alıyor, dedim. Kaşını, gözünü, boyunu, bosunu da tarif ettim. Kızın tipine tıpatıp uyuyorsun. Mehlika bunu duyunca renkten renge girdi, belli etmemiye çalıştı amma, ben derhal çaktım. Hasılı, kızın da gönlü var, hani yâni. Bundan sonrası senin bileceğin iş. Mehlika melek gibi kızdır. Erkek nedir bilmez. Onun için, fırsatını düşürüp bir kere kucağına düşürdün mü sana vurulduğunun resmidir. Ondan ötesi de kolay. Kız bir kere gönül vermiye görsün...»

İki arkadaşın bu konuştuklarına — dediğim gibi — kulak misafiri olurken pencereden dışarı bakıyor, arada bir de, karşımda oturan, müstakbel damada bir göz atıyordum. Aşağı yukarı ben yaştaydı, kaşı - gözü, boyu - bosu da bana benziyordu. Bunu farkedince içimden kendi kendime: «Bak» dedim, «senin gibi bir genç. O evleniyor da sen neye evlenmiyorsun? Elâlem dünya evine girsin, sen sokaklarda sürt...»

Bilirsin, ben şimdiye kadar bunun gibi daha nice nasihat dinlemiştim ve hepsine boş vermişimdir. Bu seferkine mi kulak asacaktım! «Boş ver!» der gibi fakat yine içimden bir el salladım ve Nisan havasının güzelim kış manzarasını seyretmiye başladım.

— «... Hem sonra, varlıklı insanlar. Babası kızına Teşvikiyedeki apartımanının bir katını verecek, annesi de Zindankapıdaki hanını satıp parasını kızının namına bankaya koyacakmış...»

... der demez kimin gözü faltaşı gibi açılmaz! Benim gibi damat beyin de gözleri ışıldadı.

— «Demek pazara bekliyorlar?» dedi.

— «Evet.»

— «Adres?»

— «Vereyim.»

Kılavuz arkadaş cebinden bir defter çıkardı. Bir şeyler yazdı. Sonra o sayfayı yırtıp arkadaşına uzattı.

— «Havalara aldanıp sayfiyeye indiler. Maamafih, siz nikâhı yapıncıya kadar açar inşallah. Suadiyedeki köşkleri pek muazzam ve mükelleftir. Muhteşem bir düğün yaparsınız...»

Damat adayı, teşekkür ederek kâğıdı aldı, ceketinin yan cebine attı.

... Attığını sanıyordu. Halbuki kâğıt cebe gireceğine yan tarafa kaymış, koltuğun üzerinden sıyrılarak yere düşmüştü... Ve bunu bir ben görmüştüm.

Ses etmedim. Çünkü benim vazifem kulak misafirliğinden ibaretti. Tanımadığım insana hitap etmek bana yakışır mı ya!

Yenikapıya gelince damat bey: «Ben burada ineyim de Aksaraydan dolmuşa bineyim» dedi. «Beyoğluna buradan çıkması daha kestirme oluyor. Demek sen yarın Amerikaya uçuyorsun ha? Yolun açık olsun...»

Birbirlerine sarıldılar, öpüştüler, ayrıldılar.

Kılavuz bey de tren Sirkeciye gelmek üzereyken kalktı. Ben biraz sonraya kaldım. Eğilip usulca yerden kâğıdı aldım, trenden fırladım.

«İşte, kısmet dediğin böyle olur» diyordum. Damat bey ertesi gün elini cebine attığı zaman adresi bulamıyacak, arkadaşı Amerikaya «uçtuğu» için de yeni bir kopyasını çıkartamıyacaktı.

Uzatmıyayım, pazar günü «Ver elini Suadiye» dedim. Kâğıtta yazılı adrese göre, köşkü elimle koymuş gibi buldum. Beni öyle bir izaz ve ikramla karşıladılar ki, anlatamam. Kılavuz hakikaten vazifesini çok iyi yapmış. «Beni» (!) müthiş göklere çıkarıp gözlerine sokmuştu. Ben de onun tavsiyesini dinledim. Bir puntuna getirip kıza doğrudan doğruya dudaklarımla ilânı aşk ettim. Kızda hoşafın yağı kesilince hemen o gün söz kesildi. On beş gün sonra nikâh oldu...

* * *

Damdandüştü Tevfik hakikaten yine damdan düşercesine bir iş yapmış ve bu sefer tam mânasına dört ayağı üstüne düşmüştü. Hikâyesini dinledikten sonra: «Peki» dedim, «ya kılavuz arkadaş Amerikadan döner gelirse... Ne olacak?»

Tevfik güldü:

— «Bana ne! Orasını elindeki reçeteyi başkasına kaptıran acemi çaylak düşünsün!»

Partiler faaliyette!

SEÇİM MANİLERİ

Çizen: Ramiz

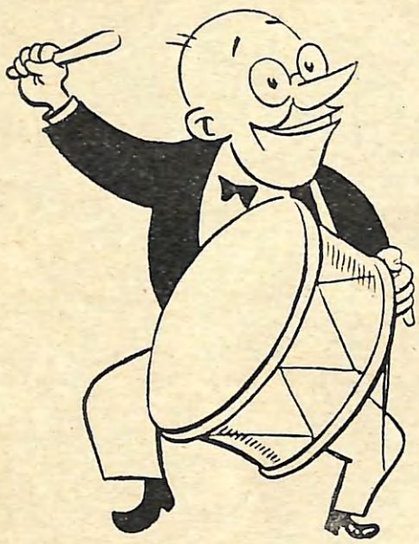

Veren alçalmış olmaz,
Oy alan çalmış olmaz,
Aldoğan'ı seçmezsem
İçim boşalmış olmaz!

Gidiyor Orsa hoca
Sarıklar koca koca!
M. P. den olmalıydı
Şemsettin'Yeşil hoca!

Partinin bir tanesi
Değişmez teranesi
Seçmenler Saka'ya der:
Yesun oni nenesi!

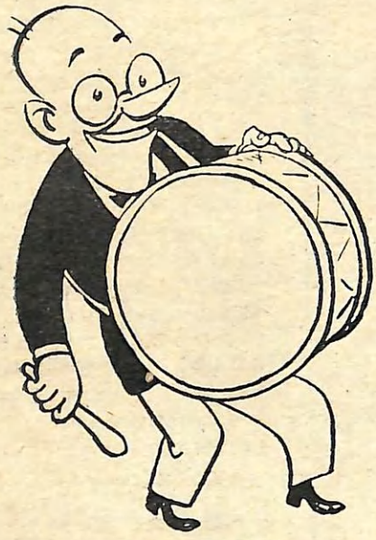

Falıh Rıfkı kocamaz;
Pırpır eder uçamaz...
İmamlık şöyle dursun
Kayyum bile olamaz!

O oy toplar, el alır,
El almazsa sel alır..
Felek ağzını açsa
Sözlerini yel alır!

Neler yapacak neler,
Hele sen bir imkân yer!
Nazlı Tılabarımız
Seçimden sonra öter!

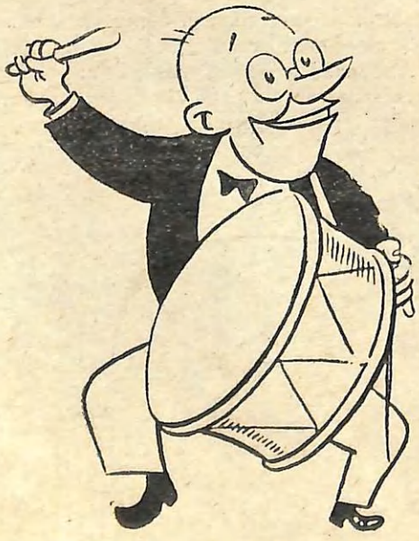

Aman oy anam oy, oy,
Oyunu bu yana koy:
İki kere adaydır
Ali Fuat Cebesoy!

İster ağla ister gül
İster yollara dökül
Şevket Ödül gittiyse
Geliyor Atıf Ödül!

Ayağında bir çarık
Tabanı yarık yarık
Bak köy köy dolaşıyor
Ustamız Hakkı Tarık!

FIKRALAR

ABI HAYAT

Müzmin bir sarhoştu. Hayatından pek memnundu:

— İçkinin zararlı olduğunu söylerler, ne saçma şey! Ben hayatımı kaç kere içki sayesinde kurtarmışımdır!

— Yok canım? diye hayretle sordular.

— Evet, dedi. Kaç kere ölüm haline geldim. Doktor: «İçkiyi bırakman lâzım» dedi Bıraktım. Kurtuldum... İçki olmasaydı neyi bırakacaktım?

ÇİFTE KERAMET

Bedri Rahmi Eyuboğlunun sergisine gelenlerden biri, acaip bir tablonun önünde durdu, düşünmeye başladı. Tablo ufki olarak ortadan ikiye bölünmüş, alt kısmı siyah, üst kısmı kırmızıya boyanmıştı.

Nihayet ressam izah etti:

— Bu taraftan bakarsanız Karadeniz üzerinde gurubu gösterir, baş aşağı çevirirseniz Kızıl Denizde gece manzarası görürsünüz.

ÇARE

Dr. Hilmi Ülgen'e bir kadın geldi. Kocasından şikâyet ediyordu:

— Sabaha kadar gözüme uyku girmiyor. Bizimki mütemadiyen kendi kendine konuşuyor.

Doktor derdin derhal devasını söyledi:

— Kolayı var, hanımefendi. Bir kere de gündüzleri konuşmasına müsaade etseniz...

ACABA?

Dalgınlığile meşhur olan avukat İrfan Emin bir gün otobüste yanına tesadüf eden adama sordu:

— Siz Hilmi Tiriloğlu musunuz?

— Hayır.

— Tahmin ederim. Çünkü Hilmi Tiriloğlu öleli bir hafta oluyor...

TEHLİKE

Prof. Salih Murat Uzdilek kıyametin ne kadar sene sonra kopması ihtimali olduğundan bahsediyordu. Dinliyenlerden biri merakla:

— Affedersiniz, profesör, diye sordu. Pek iyi anlıyamadım. Dört milyon sene mi dediniz?

— Hayır, dört milyar sene sonra...

Adam rahat bir nefes aldı.

— Oh! Çok şükür! Ben dört milyon sene anladımdı da...

MERAK

Bir arkadaşı Âsaf Hâlet'e kızmış:

— Sen şaşkının birisin! Diye söyleniyordu.

Asaf Hâlet Çelebi kendisine mahsus hekimâne sükûnetile cevap verdi:

— Güzel. Fakat bir şey sormak istiyorum.

— Sor!

— Senin arkadaşın olduğum için mi şaşkınım, yoksa şaşkın olduğum için mi senin arkadaşınım?

HAYIR SAHİBİ

Moiz otobüs halkına hitaben seslendi:

— İçinizde üzerine lâstik geçirilmiş bir deste para kaybeden var mı?

Biri: «Var!» diye cevap verdi.

Moiz lâstiği uzattı:

— Buyrun, lâstiğinizi buldum.

İZAHAT

Ahmet Emin Yalman, işini iyi görmeyen bir muhabirine

— Sen tembelin birisin! diye çıkıştı.

Muhabir gürledi:

— Bu bir hakarettir!

Ahmet Emin başını salladı:

— Hayır. İzahattır.

BİLÂKİS!

Bahçe mimarı Mevlûd Baysal muziplik olsun diye bir arkadaşına sordu:

— Baytarla doktor arasında ne fark vardır?

— Bilmiyorum. Sen söyle.

Mevlûd Baysal söyleyiverdi:

— Baytar hayvanları iyi eder, doktor ise tersine.

TEMBELLİK

Hanım hizmetçi kızı paylıyordu:

— Komşunun oğlu bu sabah uzaktan sana eliyle öpücük yolluyordu. Bu nasıl iş?

Hizmetçi kız başını salladı:

— Ya, hanımcığım! Sorma! Çok tembel bir oğlan! Ayağına üşeniyor...

CURCUNA

Meşhur kılıbıklardan Hayri, bir arkadaşına sordu:

— Çömlekle kâse arasında ne fark vardır, bilir misin?

— Bilmem...

— Bilmez misin! Eyvah! Kimbilir sizin evde ne curcuna kopuyordur!

EVVEL ALLAH...

Hollywood'da iki çocuk konuşuyordu:

— Benim babam senin babanı bir vuruşta yere serer.

— Öyle amma, sen hele bir sene bekle. Gelecek sene konuşuruz.

— Baban boks dersi mi alıyor?

— Hayır amma, gelecek sene babam muhakkak değişir... Yeni babam senin babanı bir pataklasın da sen gör!

ZOR İŞ

Kadınlar arasında, evlenme, boşanma meseleleri konuşuluyordu.

Biri:

— Ben kimseye boşanma tavsiye etmem, dedi.

— Neden? diye sordular. Boşanma zor olduğu için mi?

— Hayır, boşandıktan sonra tekrar evlenmek zor olduğu için.

MÜJDE!

Kadın, kocasının boynuna sarılarak kulağına eğildi:

— Sana müjdem var, şekerim. Yakında üç kişi olacağız!

Adam sevinmişti:

— Sahi mi söylüyorsun? Peki, emin misin?

Kadın izahat verdi:

— Gayet eminim. Annem mektup yolladı. Ay başından itibaren artık hep bizde kalacakmış.

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI : 201

PERİ

Yeni sayısı fevkalâde bir şekilde hazırlanıyor.

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Mizah

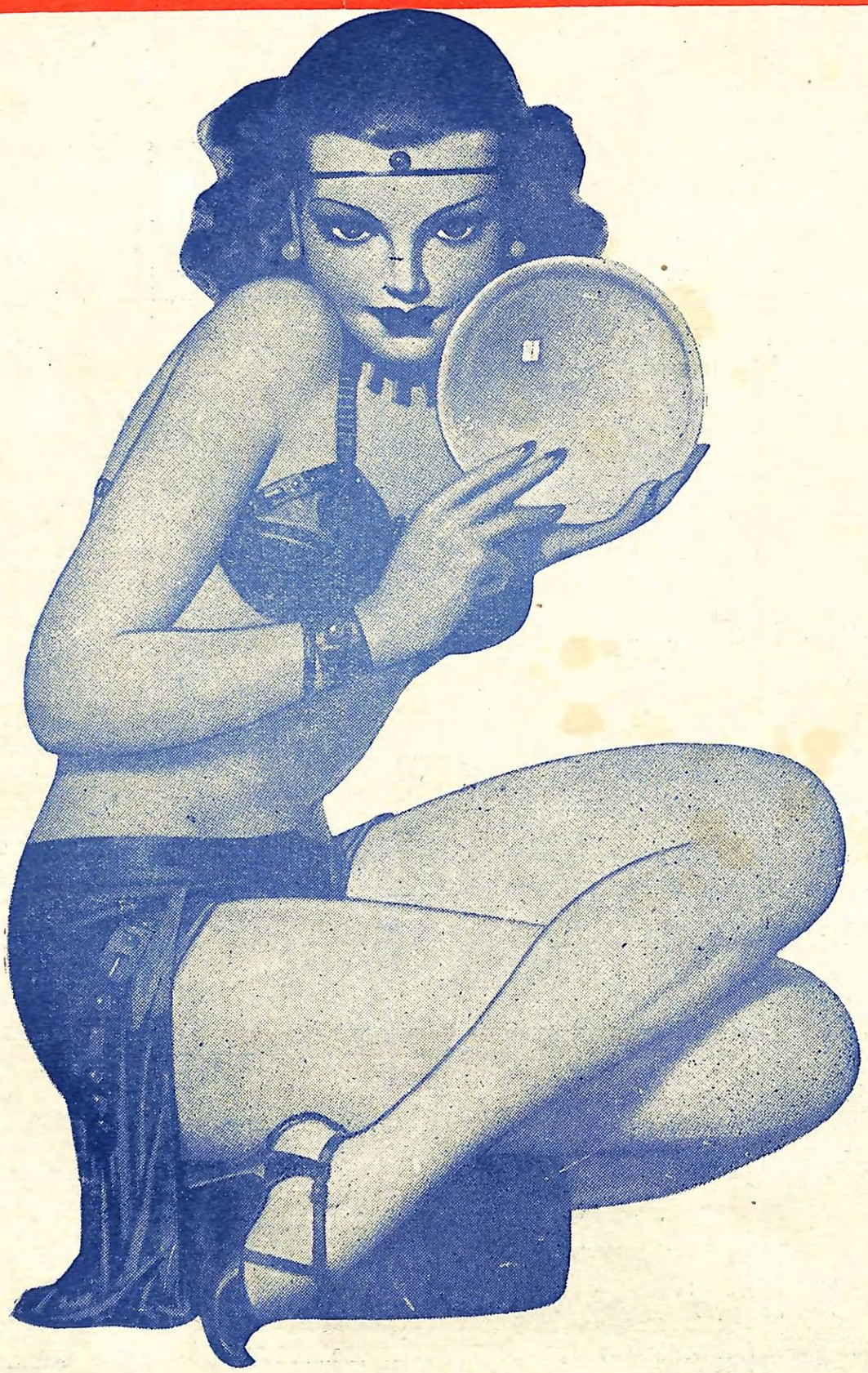

— Haydi ağalarım, beylerim, istikbaline güvenen varsa buyursun, halini görelim!